

HJÆLP

mit barn trives ikke!

Hvad kan du gøre, hvis dit barn ikke trives i sin institution eller skole, og du har talt med en PAS-rådgiver, pædagoger, lærere og ledelse? Så er du måske nødt til at selv at søge den hjælp, din familie har brug for. Magasinet Adoption & Samfund forsøger her at hjælpe lidt på vej.

AF ANNA BRIDGWATER

Få støtte til forælderrollen

Forældre, hvis børn ikke trives, kan opleve, at det er en labyrint at finde den rigtige hjælp til deres barn.

Skolen siger måske et, forældrenes intuition siger noget andet, og internettet flyder over med gode råd. Imens står adoptivfamilien og føler sig på herrens mark.

I den situation kan forældre have brug for en vejviser. Sådant en vejviser kunne være socialrådgiver Lise Rytter Krogh. Hun har tidligere været frivillig rådgiver hos Adoption & Samfund, og

nu er hun selvstændig med et rådgivningstilbud, der hjælper forældre med at få den rigtige hjælp til deres barn.

Flertallet af de forældre, Lise Rytter Krogh taler med, henvender sig, fordi de ikke kan finde den hjælp, de har brug for. »Hvem er det, der kan hjælpe med spørgsmål om skolen, daginstitutionen, om overgangen til voksenlivet? Meget tit er familierne blevet sagsbe-

handlere i deres egne liv – men det skal de ikke være. De kører trætte og er ikke uddannet til det. Jeg kan hjælpe, så de ikke føler sig klientgjort. Det er ofte afmagten og klientgørelsen og utilstrækkeligheden, der fylder.«

Lise Rytter Krogh er selv adoptivmor, og hun ved fra sig selv og rådgivningssamtaler med andre adoptivforældre, at de offentlige tilbud kan have

Skal dit barn have særlig hjælp?

Borgere i Danmark er omfattet af serviceloven, som egentlig hedder Lov om social service, og som udstikker rammerne for rådgivning og støtte til at forebygge sociale problemer samt for at tilbyde ydelser til borgere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Det er din kommune, som skal sikre, at serviceloven overholdes. Hvis dit barn har brug for noget andet, end en almindelig institution eller skole kan tilbyde ham eller hende, er det din kommune, som skal sørge for, at din familie får den nødvendige hjælp.

Siden 2007 har kommunerne håndteret handicapområdet, men der er store problemer med sagsbehandlingen, som er for langsom og alt for ofte forkert. Samme myndighed, der skal bevilge, skal også betale. Og ikke alle kommuner bruger specialister og tilbud uden for kommunen, fordi det koster penge.

Omkring halvdelen af alle klagesager vedrørende hjælp til handicap blev ifølge Ankestyrelsens afgørelser behandlet forkert i 2019. I 2019 var omgørelsesprocenten for børn med handicap 51 procent. Det viser en undersøgelse fra efteråret, som Analyse Danmark har lavet for Danske Handicaporganisationer (DH). Inden for de sidste fem år har 39 procent af deltagerne i undersøgelsen købt privat hjælp, fordi de var utilfredse med hjælpen fra det offentlige.

Flere end syv ud af ti personer med handicap, der har svaret på undersøgelsen, siger, at de ikke har fået at vide af deres sagsbehandler, hvilken hjælp de havde krav på.

30.000-35.000 børn får hjælp efter serviceloven.

Kilde: Politiken

et stort fokus på at søge svar i diagnoser.

»Forældre kan blive mødt med 'det må vi have udredt'. Der kan blive rodet meget rundt for at finde en forklaring på, hvorfor barnet ikke følger sine jævnaldrende kammeraters udvikling. Men det er ikke sikkert, at de diagnostiske forklaringer giver mening i lige det enkelte barns tilfælde.«

Også i de tilfælde, hvor en familie har brug for udredning og diagnose, kan forældre have brug for hjælp til at stå fast. »Det er et vilkår, at børn nogle gange skal udredes for at få den støtte, de har brug for. Men jeg kan hjælpe forældrene i at stå fast i forælderrollen og i ikke at blive rendt over ende af forslagene fra skolen, kommunen osv. Mit fokus er, at forældre skal føle sig stærke og rustede til at træffe valg for deres barn,« siger Lise Rytter Krogh.

Andre vilkår

Ofte står adoptivforældre med en anderledes forældreopgave end andre forældre. Et adopteret barn lærer ikke nødvendigvis dansk som sit første sprog, har måske været vant til at bo på børnehjem eller har haft lange perioder på sygehus, for at nævne nogle almindelige oplevelser, som adopterede børn kan komme ud for. Og alle adopterede børn har mistet deres første mor. De oplevelser kan præge et barn.

»Jeg har en oplevelse af, at mange fagfolk sætter lighedstegn mellem biologiske børn og adopterede børn. I mødet med de fagprofessionelle, for eksempel socialsystemet og skolen, bliver adoptivforældre måske ikke mødt i øjenhøjde og kan opleve manglende anerkendelse af deres ressourcer. Problemfokus tager over, og ressourcerne træder i baggrunden,« mener Lise Rytter Krogh. Hun synes, at systemet mangler forståelse for, at adopterede børn ikke har haft samme vilkår som andre, og at disse vilkår kan have sat deres spor på børnene. Forældrene har måske en fornemmelse for, at det er livsvilkårene, der skaber udfordringerne. Men den fornemmelse bliver ofte overhørt.

»Nogle bliver mødt med 'det måtte man forvente'. Underforstået, at forældrene selv har bedt om udfordrin-

ger, når de valgte at adoptere. Det med, at forældre kan støttes i at være adoptivforældre, sker sjældent. Jeg kan hjælpe dem ud af at være sagsbehandlere i egen sag, og jeg kan stå på sidelinjen i forhold til den rolle, det er at være adoptivforældre.«

Junglen

Både professionelle og alle andre står klar med gode råd til, hvordan forældre skal hjælpe deres børn. Her kan Lise Rytter Krogh hjælpe med få et overblik. »Jeg kan hjælpe og finde vej gennem de gode råds jungle. Alle har jo en mening.«

Der står et hav af behandlere parat til at hjælpe adoptivfamilierne, men den private behandlerjungle er både dyr og forvirrende.

»Jeg er ikke terapeut, men jeg kan være sparringspartner. Jeg kan hjælpe med at dykke lidt ned i tilbuddene. Jeg har mødt forældre, som vil prøve hvad som helst. Det er bedre at skabe en strategi og få råd om, hvad man skal være opmærksom på.«

Så tilføjer Lise Rytter Krogh: »At nogle af de terapeuter kan se sig selv i øjnene ... Bare man skriver 'tilknytning' i en annonce, så skal forældrene nok komme. Forældre er jo meget sårbare.«

Og selvom forældre finder et godt tilbud, som kan hjælpe deres barn, så hjælper tilbuddet måske ikke barnet videre i livet. En god terapeut kender ikke nødvendigvis vejen gennem systemet.

Men Lise Rytter Krogh kan sagtens forstå de forældre, som vælger private løsninger i stedet for at presse deres barn ind i det offentlige behandlersystem. For det første varierer tilbuddene meget fra kommune til kommune, og sagsbehandlingen kan være langsom og fejlbehæftet. Og så er der spørgsmålet, om barnet er tjent med at få en etiket. »Det kan være en idé lige at 'trække vejret' og ikke lede efter for eksempel autismespektrumforstyrrelser, ADHD eller andre diagnoser, hvis barnet måske 'blot' har udfordringer på grund af selve adoptionen.«

Samarbejde med fagfolk

Mange forældre kender fornemmelsen af, at de helst ikke vil være de besvær-

lige forældre i daginstitutionen eller skolen. Der er ofte en frygt for, at deres krav og spørgsmål kan gå ud over barnet i hverdagen. Lise Rytter Krogh anerkender den bekymring og har gode råd til et godt samarbejde med fagfolk.

»Stil nogle krav og giv dig selv lov til at stille de krav. Bed om, at aftaler bliver skrevet ned, i stedet for at man laver aftaler med pædagoger i døråbningen på vej ud. Man skal turde bede fagfolk om at bruge deres faglighed.«

Lise Rytter Krogh anbefaler også, at forældre sørger for en god, sober kommunikation. »Man skal ikke anklage eller tale ned til fagpersoner. Vi blomstrer alle, hvis vi mødes som partnere – det gælder også fagpersoner.«

Forældre kommer også længere, hvis de har konkrete forslag eller spørgsmål. »Man kan for eksempel spørge om rammerne. Kan man måske foretage den undersøgelse af mit barn i hjemmet? Man kan tale om, hvordan man kan skabe gode strukturer i hverdagen. Det kan være et vigtigt punkt at tale om med skolen. Man kan også være opmærksom på, hvad der bliver skrevet om ens barn, for det har man ret til at se. Men det kræver alt sammen udholdenhed, og at man udviser en vis ihærdighed.«

Endelig siger Lise Rytter Krogh, at det kan være en god idé at finde nogle, man som forældre kan sparre med og drøfte situationen med, hvis samarbejdet med fagfolk er vanskeligt. »Man kan kontakte sådan en som mig, som kan tage noget af presset. Man har brug for fagpersonerne og for, at de sender ens barn videre. Så det er en god idé at trække på lidt hjælp til samarbejdet, hvis man synes, det er op ad bakke.« ■

Om Lise Rytter Krogh

Lise Rytter Krogh har en bred socialfaglig baggrund og mere end 27 års erfaring. Desuden er hun mor til to adopterede børn på 14 og 17 år. Hun holder til i Nordjylland, men rådgiver forældre i hele landet.

Kontakt

Via hjemmesiden dinsupervision.dk eller på mail lise@supervision.dk